

Jeg kan ikke her og nu stå og sige, hvor mange gange jeg har fået mandat i Europaudvalget til at tage ned og forfægte disse synspunkter, men det er forholdsvis mange gange. Det gjorde jeg en hel del ud af at beskrive i afslutningen af mit første indlæg. Jeg gjorde også noget ud af at give et historisk rids, bare sagt for fuldstændighedens skyld. Både fra starten af debatten her og i de debatter om bananer, der i forskellige sammenhænge har været forud for denne, har regeringen klart givet udtryk for disse ting.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Nu er det jo ikke sådan, at denne sag kun blev diskuteret i februar 1993 i Markedsudvalget. Den er blevet diskuteret mange gange senere, hvor der er givet nogle helt klare og firkantede råd til landbrugsministeren, og der er mange i Europaudvalget – også mange af de partier, der står bag beslutningsforslaget – der har givet landbrugsministeren det klare råd, at han skulle arbejde for at få afskaffet det system. Men det er blevet afvist, og man har sagt, at man ville arbejde for at få forbedret kvoterne og det ene og det andet.

Men det har ikke været tilfredsstillende for mange af partierne i Europaudvalget, og det er derfor, vi er nødt til at fremsætte beslutningsforslaget nu. Hvis det havde været sådan dengang, at landbrugsministeren, når han havde søgt mandat, havde sagt, at han var parat til at gå ind i en dialog med os og prøve at finde ud af, hvordan vi kunne lave et bedre system, havde der også været en chance for, at vi kunne have foretaget det hele i Europaudvalget. Men den chance eksisterede jo ikke, når landbrugsministeren var totalt afvisende. Vi har tværtimod stort set oplevet et forsvar for ordningen, det samme forsvar, som SF's hr. Steen Gade ligesom giver udtryk for.

Det er altså grunden til, at vi står her i dag, og jeg synes ikke, man kan pådutte nogen som helst af de partier, der har deltaget i arbejdet siden 1993, at de har forsøgt at skifte holdning undervejs. Det synes jeg ikke er fair.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Nu har jeg forstået på dele af dagspressen, at det er hr. Kent Kirk, der har æren af at have samlet flertallet her, og så skal han ønskes til lykke med, at det er lykkedes. Men så synes jeg også, hr. Kent Kirk skal sige her fra talerstolen, at det,

som var De Konservatives stålfaste melding, dengang ordningen blev lavet, var, at der skulle være et totalt frit marked med den konsekvens, at de fattigste lande kom i en situation, hvor de ikke kunne komme af med deres bananer.

Det er sådan set bare det, jeg vil have hr. Kent Kirk herop og bekræfte fuldt og ærligt, for det er jo det, hr. Kent Kirk har givet udtryk for i hele forløbet: Hr. Kent Kirks ønskemodel for bananordningen i Europa er et totalt frit marked. De små lande ude i verden skal ingen chance have, vi skal alle sammen have disse dollarbananer, og så kan vi vælge mellem de 3-4 amerikanske og engelske mærker, der findes.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg må sige til hr. Steen Gade, at jeg betragter det som et billigt forsøg på at skabe nogle kunstige meninger her i Folketingssalen. Men jeg kan godt se, hvad hr. Steen Gade går efter: Hr. Steen Gade prøver at skabe en så stor afstand mellem de partier, der står bag beslutningsforslaget, at flertallet skal falde fra hinanden.

Men jeg tror ikke, hr. Steen Gade på noget tidspunkt har hørt Det Konservative Folkeparti eller undertegnede argumentere på den måde, hr. Steen Gade giver udtryk for, tværtimod. Da vi havde sagen oppe i Markedsudvalget i februar 1993, advarede vi den daværende landbrugsminister mod at tage ned og lave den ordning, fordi vi for det første kunne se, at landbrugsministeren ville støtte de protektionistiske lande, og for det andet kunne se, at den nok ikke var holdbar. Påstanden om, at man hjalp udviklingslandene, var mere en undskyldning for at støtte den.

Vi har mange gode ideer om, hvordan vi kan hjælpe udviklingslandene fra EU's side, også med bananproduktionen. Vi var i sin tid meget stærke tilhængere af det daværende STABEX-system, der gav udviklingslandene adgang til EF-markedet til nogle stabile priser. Det kunne man jo også have indført på bananområdet, så ville man have sikret, at de lande kunne komme af med deres bananer til en garanteret pris, og så måtte det øvrige marked indrette sig på det. Der findes mange muligheder for at hjælpe udviklingslandene til også at kunne afsætte deres produkter på det europæiske marked.

Men det, vi har konstateret, er, at EU nu støtter en produktion, som i princippet konkurrerer direkte med udviklingslandene, mens de såkaldte dollarbananer åbenbart har deres eget